

چهارشنبه ۱۸ خرداد ۱۴۰۱
۸ دی‌القهده ۱۴۴۳ ه‍.ق
۸ ژوئن ۲۰۲۲
شماره ۳۴۴۸ ه صفحه

متن میثاق‌نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

اخبار

آغاز اجرای نمایش «دلاو» در عمارت نوفل‌لوشاتو

پرفورمنس- تئاتر «دلاو» به نویسندگی و کارگردانی جعفر مهیاری و مجری طرحی داود نامور از ۱۸ خرداد در عمارت نوفل‌لوشاتو روی صحنه می‌رود. «دلاو» به نویسندگی و کارگردانی جعفر مهیاری که ز فردا ۱۸ خرداد در عمارت نوفل‌لوشاتو روی صحنه می‌رود روایتگر داستان مردی است که زندگی روزمره‌اش او را به هیچ مبتلا کرده و تابوهای روزگار برای او تبدیل به آوردگاهی از محدودیت‌های پنهان شده‌اند، ناگهان پدیده عشق او را از مسیر تکراری‌اش جدا کرده و به سوی تحولی عظیم نزدیک می‌سازد. این نمایش با بازی سعید ابک، پرفورمنسی مبتنی بر بدن و حرکات نمایشی است، که همراه با موسیقی زنده، روایت می‌شود. نمایش «دلاو» پیش از این در سال ۲۰۱۷ در تئاتر نیویورکلاس شهر روزبرگ آلمان و در سال ۲۰۱۹ در تئاتر لی کاربون شهر لیون روی صحنه رفته است.

سایر عوامل این نمایش عبارتند از عرفان مبرقع آهنگساز و موسیقی زنده، جعفر مهیاری طراح صحنه، مهدی رایگانی طراح گرافیک، بهروز دآوری ساخت تیزر و موشن گرافیک، معصومه آرواز و اعظم شکوفه‌پور دستیاران کارگردان، بهار حیدری و پاشا اسمعیل زاده امور بین‌الملل. پرفورمنس- تئاتر «دلاو» از ۱۸ خرداد در عمارت نوفل‌لوشاتو واقع در خیابان حافظ، خیابان نوفل لوشاتو، تقاطع خیابان رازی، پلاک ۱۸ روی صحنه است.

زندگی تئاتری حسین کیانی «مرگ در حمام بنفش» ارکان آنلاین می‌شود مستند «مرگ در حمام بنفش» به کارگردانی آریان رضایی ارکان آنلاین می‌شود. مستند «مرگ در حمام بنفش» که به زندگی تئاتری حسین کیانی نویسنده و کارگردان تئاتر می‌پردازد به تهیه‌کنندگی و کارگردانی آریان رضایی از چهارشنبه هجدهم خرداد ماه ساعت ۱۷ در پلتفرم هاشور به صورت آنلاین ارکان خواهد شد.

در این مستند که با هدف ثبت تاریخ شفاهی تئاتر معاصر ایران ساخته شده است؛ امیر قالیچی مجری طرح، محمدجواد ایزدی تدوین و اصلاح نور و رنگ، پیمان حسینی مدیر فیلمبرداری، شیمامرادی دستیار اول کارگردان و برنامه‌ریز، ندا آل طیب مدیر هماهنگی و مشاور رسانه‌ای، ساینّا قادری عکاس و مسعود رمضانی دستیار دوم کارگردان، ریان رضایی را همراهی کرده‌اند.

مستند «مرگ در حمام بنفش» که به زندگی تئاتری حسین کیانی نویسنده و کارگردان تئاتر می‌پردازد به تهیه‌کنندگی و کارگردانی آریان رضایی از چهارشنبه هجدهم خرداد ماه ساعت ۱۷ در پلتفرم هاشور به صورت آنلاین ارکان خواهد شد.

در این مستند که با هدف ثبت تاریخ شفاهی تئاتر معاصر ایران ساخته شده است؛ امیر قالیچی مجری طرح، محمدجواد ایزدی تدوین و اصلاح نور و رنگ، پیمان حسینی مدیر فیلمبرداری، شیمامرادی دستیار اول کارگردان و برنامه‌ریز، ندا آل طیب مدیر هماهنگی و مشاور رسانه‌ای، ساینّا قادری عکاس و مسعود رمضانی دستیار دوم کارگردان، ریان رضایی را همراهی کرده‌اند.

در این مستند که با هدف ثبت تاریخ شفاهی تئاتر معاصر ایران ساخته شده است؛ امیر قالیچی مجری طرح، محمدجواد ایزدی تدوین و اصلاح نور و رنگ، پیمان حسینی مدیر فیلمبرداری، شیمامرادی دستیار اول کارگردان و برنامه‌ریز، ندا آل طیب مدیر هماهنگی و مشاور رسانه‌ای، ساینّا قادری عکاس و مسعود رمضانی دستیار دوم کارگردان، ریان رضایی را همراهی کرده‌اند.

نمایشگاه گروهی «ماندن» به آرتیبیشن رسید
نمایشگاه گروهی «ماندن» روز جمعه ۲۰ خرداد در گالری آرتیبیشن افتتاح می‌شود.

نمایشگاه گروهی «ماندن» مجموعه‌ای آثار از هنرمندان پیشرو و معاصر به تاریخ ۲۰ خرداد در گالری آرتیبیشن برگزار می‌شود.

آثار این نمایشگاه به کیوبیتوری علیرضا چلیپا از هنرمندان، مهدی راحمی، محمد مساوات، علی گنجوی وامیر حسین بیانی با نگاه به حفظ فرهنگ و استوار ماندن در ریشه‌ها با توجه به وضع موجود، در مجموعه‌ای با عنوان «ماندن» خلق شده و روی دیوار می‌رود.

علیرضا چلیپا، نقاش و روزنامه‌نگار در بخشی از استیتمنت این نمایشگاه نوشته: «تبیازمندی فرهنگی، ماهیت فرهنگ به عنوان ایجاد کننده و نگهدارنده اجتماع) اعم از خرده فرهنگ‌ها و فرهنگ کلی یک جغرافیا (و روابط انسانی و زمینه ساز تفکر معاصر نیازمند تدوین و زیبایی‌شناسی است. فرهنگ اجتماعی در چهارچوب هنر، اندیشه و گفتگو تعریف می‌شود.

هنر ساختاری تصویرمحور (آنچه که معنای خیال‌انگیزی را دارا باشد) در بدنه فرهنگ ایجاد می‌کند و خلافت‌ار شکوفایی‌کنند. ضرورت ماندن به این سیاق در امروز ما گویا از هر دوره دیگری حیاتی‌تر می‌شود.»

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور

صاحب امتیاز: **طیبه نوروزی**

مدیرمسئول: **غلامحسین شعبانی**

نشانی: میدان انقلاب – خیابان جمنارزاده‌شمالی پلاک ۲۶۰ واحد ۵

پست الکترونیک:

info@emtiazdaily.ir

تلفن: ۶۶۹۱۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

در نقد و بررسی «سونات توکیو» مطرح شد؛

روایت یک خودکشی مضاعف زن و شوهری

عیدی‌زاده درباره تغییر لحن فیلم در یک‌ی از توضیح داد: تغییر لحن اساساً سبک اوست. کوروساوا خودش را مقید به ژانر نمی‌داند در این فیلم هم، چنین است به‌طوری که گاهی دیالوگ‌هایش خنده‌دار می‌شود، البته این ویژگی همه فیلم‌های اوست اما این نشان‌دهنده آن آزادی‌ای است که به واسطه آن می‌تواند دنیاهای دیگر را هم تجربه کند. فیلمنامه «سونات توکیو» طبق اسمش سه بخش است و هر کدام از این بخش‌ها هم یک لحن دارد، بخش اول «سونات توکیو» رئالیستی و به واسطه بحران اقتصادی تلخ است، تایم اول یعنی بیکار شدن پدر اشاره‌ای به بحرانی در ژاپن دارد، بر اثر این بحران آدم‌های طبقه متوسط بیکار می‌شوند و در عین حال که آن‌ها بیکار پنهان می‌گفتند چون آنها در عین حال که از خانه بیرون می‌آمدند، دیگران فکر می‌کردند آنها شغل دارند در حالی که افراد به دنبال شغل بودند. در بخش دوم لحن فیلم سوررئال می‌شود، در بخش پایانی هم که باعث ترس می‌شود، نشان نمی‌دهد چون معتقد است ما آدم‌های معمولی هستیم و آنچه از آن می‌ترسیم هم معمولی است.

عیدی‌زاده مطرح کرد: کوروساوا فیلم‌هایی در ژانرهای دیگر هم ساخته مثلاً فیلم علمی-تخیلی هم دارد، حتی فیلم ترسناک هم ساخته است. این نشان می‌دهد کوروساوا در مسیر فیلمسازی هر وقت فرصت کند ژانرهای مختلف را می‌آزماید.

عیدی‌زاده مطرح کرد: در یکی از تحلیل‌هایی که درباره فیلم خواندم به نکته جالبی رسیدم، اینکه در این فیلم سه مردی که مشکل دارند، مشکل‌شان بیرونی است، اما مشکل زن با خود این آدم‌هاست. این خانم درگیر خانواده و جمع کردن آن است اما علت مشکل سه مرد دیگر می‌تواند جامعه باشد. انگار در نهایت این خانم خانه، تبدیل به شخصیت اصلی فیلم می‌شود.

وی درباره شکستن غرور مرد در خانواده ژاپنی اظهار کرد: «سونات توکیو» بسیار فیلم نقادانه‌ای درباره جامعه مردسالار ژاپن است. در این فیلم می‌بینیم با بیکار شدن مرد، سیستم زندگی نقد می‌شود و فیلمساز با بنیان خانواده کار گزنده‌ای می‌کند. مثلاً آن خودکشی مضاعف فیلم خیلی چیز تند و تیزی برای جامعه هم سالار است. در ژاپن خودکشی مضاعف اغلب برای عاشق و معشوق‌ها بود، اما در اینجا یک زن و شوهر این کار را می‌کنند و از این لحاظ کوروساوا پایله‌ای جامعه ژاپنی را نقد می‌کند و زیر سوال می‌برد که این یک رویه دیگر فیلم است.

این منتقد در بخش دیگر از صحبت‌هایش اظهار کرد: برخی سکانس‌های این فیلم منطق ندارد؛ در واقع فیلمساز می‌خواهد بگوید هرچیزی ممکن است رخ دهد و اتفاقاً این قسمت‌ها خود سینماست. به‌نظم فیلم به اندازه کافی این اجازه را می‌دهد. اینچنین

چهل و یکمین دوره نیز رسید؛

چهار دهه بر خورده سلیقه‌ای با «تئاتر فجر»

نمایشی. در دیگر دوره‌ها نیز برخی هنرمندان و چهره‌های مدیریتی دبیر جشنواره بودند؛ اما هیچگاه مشخص نشده و نیست که دبیر جشنواره تئاتر فجر بر چه اساسی انتخاب و تعیین می‌شود.

جشنواره تئاتر فجر یکی از رویدادهای تئاتری ایران است که در زمانی به عنوان مهمترین رویداد در این حوزه محسوب می‌شد. زمانی با توجه به محدودیت امکانات تئاتری که مهمترین آن‌ها سالن‌های تئاتر بود، جشنواره تئاتر فجر مجالی بود برای گروه‌های تئاتری که با حضور در جشنواره امکان اجرای عمومی اثر خود را فراهم می‌کردند.

همچنین در دوره‌هایی این جشنواره امکان‌بود برای معرفی چهره‌ها و استعدادهای جوان به تئاتر ایران.

از زمانی هم که تصمیم به برگزاری جشنواره تئاتر فجر به صورت بین‌المللی گرفته شد، گروه‌های تئاتر خارجی نیز در این رویداد حضور پیدا کرده و به اجرای آثار خود می‌پرداختند که در این بین برخی هنرمندان و گروه‌های شناخته شده تئاتر جهان حضور داشتند.

اما به مرور زمان برگزاری جشنواره تئاتر فجر جنبه آماری به خود گرفت و دیگر به لحاظ کیفی تأثیرگذاری پیشین خود بر تئاتر ایران را نداشت. این کاهش کیفی‌ت در بخش بین‌الملل جشنواره هم بسیار مشهود شد و در اکثر دوره‌ها گروه‌ها و آثاری به ایران آمدند که حرفی به لحاظ کیفی نداشتند و فقط تزئین کننده آماری بخش بین‌الملل بودند.

موارد مختلفی درباره چرایی پایین آمدن تأثیرگذاری جشنواره تئاتر فجر مطرح شده و می‌شود اما شاید یکی از مهمترین دلایل این روند، نبود سیاستگذاری مشخص، مدون و نداشتن چشم‌اندازی درست و کارشناسانه باشد. نبود این سیاستگذاری مشخص باعث شده تا هر چهره‌ای که دبیری جشنواره را بر عهده می‌گیرد به صورت سلیقه‌ای خط مشی‌ای را برای جشنواره در نظر بگیرد؛ گاه جشنواره تئاتر فجر رقابتی برگزار می‌شود، گاه غیررقابتی، گاه بخش‌هایی به آن افزوده و گاه تعداد بخش‌ها کم می‌شود، گاه بین‌المللی و گاه داخلی، گاه به جوانان تئاتری توجه بیشتر می‌شود و گاه کمتر، گاه گروه‌های تئاتر استان‌ها مختلف مرکز توجه هستند و گاه کمتر. وقتی هم برای جشنواره تئاتر فجر شورای سیاستگذاری

نگاه کنیم که گاهی چیزهای دیگری رخ می‌دهد. کوروساوا همیشه می‌گوید برای من مهم این است که یک امر واقعی و غیر واقعی را به گونه‌ای کنار هم بگذارم که قابل تشخیص نباشند. وی توضیح داد: در برخی جاها انقدر تغییر لحن فیلم زیاد است که فکر می‌کنید آن را مسعود اطیابی ساخته، در فیلم‌هایی که این‌قدر تغییر لحن زیاد است اغراق خیلی مهم است. در واقع ما با آن اغراق را می‌توانیم بپذیریم یا نه مثلاً در این فیلم دزد ماشین اتفاقاً رانندگی بلد نیست.

عیدی‌زاده با بیان اینکه در فیلم به‌نظم هم رئالیسم هم رئالیسم جادویی داریم، درباره فیلمسازان مورد علاقه کوروساوا گفت: هیچکاک و اوزو فیلمسازان مورد علاقه او هستند. درس بزرگی که او از هیچکاک یاد گرفته این است که آدم‌های معمولی را در موقعیت‌های غیر معمولی قرار دهد، اما در این فیلم گاهی، می‌شود رد پای اوزو را هم دید اما ردپایی از هیچکاک دیده نمی‌شود. با این حال کمی دلهره آفرینی هیچکاک وجود دارد. به‌طور کلی شما در فیلم‌های ژاپنی ترس را به شکل مکانیکی می‌بینید با این حال در کارهای کوروساوا اعمال خشونت کمتر دیده می‌شود، اما اثراتش را بیشتر می‌بینیم.

این منتقد درباره آن قسمت از فیلم که شخصیت پسر به جنگ می‌رود اظهار کرد: برای جوامع غیرآمریکایی و غیر غربی، کشور آمریکا کشوری به نظر می‌رسد که رسیدن به آرزوها در آن محقق می‌شود. این پسر در این فیلم هم می‌تواند نماینده آن بخش از جامعه باشد که چنین فکری می‌کنند اما در نهایت پسر در آمریکا کشته می‌شود. کوروساوا می‌خواهد نشان دهد برای جامعه ژاپن راه عبور از مشکلات رفتن به آمریکا نیست البته این حرف‌ها را در لافاه می‌گوید.

وی گفت: هرچند لحن فیلم با لحن کارگری شروع می‌شود اما در ادامه ادم انتظار ندارد ارزش‌های نهادینه شده در ژاپن را به چالش بکشد. عیدی‌زاده در پایان مطرح کرد: اگر این فیلم را دوست داشتید، به عنوان تجربه متفاوت به سراغ ساخته‌های دیگر او هم بروید.

شکل می‌گیرد، این شورا خروجی کارشناسانه و خاصی ندارد و به هیچ سند و چشم‌انداز درستی برای برگزاری دوره‌های آینده جشنواره دست پیدا نمی‌کند. وضعیت بودجه جشنواره تئاتر فجر هم که موضوعی تکراری است زیرا بودجه تئاتر ایران وضعیت مشخصی ندارد و بلا تکلیف است.

نکته جالب این است که در اکثر دوره‌های جشنواره افرادی که دبیر می‌شوند با هیجان و انرژی صحبت از برگزاری جشنواره در سطح کیفی بالا می‌کنند و به مرور زمان از این هیجان و انرژی کاسته می‌شود و سرانجام اعتراف می‌کنند که مشکلات و سستی‌ها بسیار است و نمی‌توان به راحتی از پس آن‌ها برآمد. درست است که نمی‌توان از جشنواره تئاتر فجر توقع داشت به تنهایی پاسخگوی تمامی نیازهای تئاتر ایران باشد ولی می‌توان این توقع را داشت که بعد از برگزاری ۴۰ دوره که دیگر وارد چهل و یکمین دوره آن می‌شویم، دارای سیاستگذاری مشخص باشد.

البته این واقعیت را نمی‌توان نادیده گرفت که کلیت تئاتر ایران هم دارای سیاستگذاری مشخصی نیست و هر وزیر، معاون هنری و مدیرکل هنرهای نمایشی با سلیقه و زاویه دید خاص خود با تئاتر برخورد و برای آن مسیر تعیین می‌کنند.

حال باید دید که چه نگاه و سلیقه‌ای چهل و یکمین دوره جشنواره تئاتر فجر را شکل می‌دهد و با سکانداری کوروش زارعی این دوره از جشنواره با چه سطحی به لحاظ کمی و کیفی برگزار می‌شود.

یک فنبان جای داغ

«یه‌جوم به‌لنگ» آماده نمایش و پخش جهانی شد

فیلم کوتاه «یه‌جوم به‌لنگ» به کارگردانی یاسر برزگر با پایان مراحل فنی آماده نمایش و پخش بین‌المللی شد.

به گزارش امتیاز: «یه‌جوم به‌لنگ» به کارگردانی یاسر برزگر، نویسندگی مشترک آرزو خانجانی و یاسر برزگر و تهیه‌کنندگی آرش آریافر پس از اتمام مراحل فنی این فیلم، آماده نمایش و حضور در جشنواره‌های بین‌المللی شد. پخش جهانی این فیلم کوتاه را «آرزو فیلم» برعهده دارد. تدوین این فیلم کوتاه توسط اسماعیل علیزاده، طراحی و ترکیب صدا توسط محمدحسین ابراهیمی و همچنین علی شعبانی (استودیو روشنا) کارلیست آن بوده است.

گروه موسیقی «یه‌جوم به‌لنگ» عبارتند از: آهنگساز: نیما عظیمی نژاد (ک.اس.ا)، دستیار آهنگساز: علی محمد پور، آواز: رحیم حسین زاده و عبدالرضا حجازی، لپ لوا، مهرداد رفیق ناکر و سعدی صادقی، دوتار: عبدالرضا حجازی، کمانچه: سعدی صادقی، دجیبریدو: پیام رونق، سازهای ضربی: علیرضا ملاحسینی، ضبط موسیقی محلی: استودیو صبا قائمشهر، صدابردار: الیاس جوادیان، ضبط، میکس و مسترینگ: نیما عظیمی نژاد. همچنین طراحی تیتراژ و پوستر فیلم نیز با طراحی حامد بارثی طبری انجام شده است و همزمان با آغاز پخش جهانی این فیلم کوتاه که عنوان انگلیسی آن «Truffle Trouble» است، لوگوی فیلم با طراحی آرمین گلچوبیان منتشر شد.

فیلمبرداری فیلم کوتاه «یه‌جوم به‌لنگ» در لوکیشن جنگل‌های مازندران و منطقه شیرگاه انجام شد. «یه‌جوم به‌لنگ»، نام هیولایی در جنگل‌های مازندران است و در خلاصه داستان این فیلم کوتاه آمده است: «در روستایی دورافتاده، عملی از وجود هیولایی خطرناک در جنگل به دانش‌آموزان خود خبر می‌دهد.»

رضا عموزاد، آروین حامی‌طبری، ابوالفضل سائلی، علیرضا باباجان‌زاده، محمدجواد ولی‌پور، محمدحسام مومن‌آبادی و فرشید قاسمی، بازیگران فیلم کوتاه «یه‌جوم به‌لنگ» هستند.

دیگر عوامل این فیلم کوتاه عبارت است از: مشاور و دستیار کارگردان: آذر تجلی، مدیرفیلم‌برداری: بهروز بادروز، طراح صحنه: سعید حسنلو، طراح لباس: سمانه احمدی‌مطلق، صدابردار: مجید امینی، طراح گریم: فیروزه پرچی، منشی صحنه: سارا طالبیان، برنامه‌ریز: آرزو خانجانی، بازیگردان کودک و دستیار دوم کارگردان: میثم امیرزاده، مدیر تولید: امین کاشیان، مجری طرح: موسسه فرهنگی هنری همای سعادت، مدیر مالی: سودابه بیناخواهی، عکاس: مهدی عمادی، روابط عمومی: آزاده فضلی، تهیه‌کننده: آرش مزدا آریافر و آرزو خانجانی.

صدای ۲ شهر تاریخی را بشنوید

برپایی کنسرت «رنگ‌ها» ویژه بانوان

برگزاری تازه ترین کنسرت ارکستر ملی ایران به رهبری نیما کشاورزی و برپایی کنسرت «رنگ‌ها» در تالار وحدت از جمله فعالیت های بنیاد رودکی طی روزهای آینده است.تالار وحدت میزبان کنسرت ارکستر ملی ایران با عنوان «اصفهان تا فلورانس» به رهبری نیما کشاورزی می‌شود. کنسرت ارکستر ملی ایران با عنوان «اصفهان تا فلورانس» به رهبری نیما کشاورزی پنجشنبه ۲۶ و جمعه ۲۷ خرداد ماه ساعت ۲۱:۳۰ در تالار وحدت برگزار می‌شود. «سوغتنامه» به آهنگسازی رضا والی، تک نوازی ویولن (توسط مازیار ظهیرالدینی)، «تابلوهای ایرانی» به آهنگسازی حشمت سنجری، «پرلود سفونیک» به آهنگسازی جاکومو پوچینی و «سونیت توراندخت» به آهنگسازی فروچچو بوژونی قطعات این اجرا هستند.

صدای ۲ شهر تاریخی را بشنوید/ برپایی کنسرت «رنگ‌ها» ویژه بانوان نمایش- موسیقی «رنگ‌ها» در تالار وحدت این نمایش- موسیقی «رنگ‌ها» جمعه ۲۰ خرداد ماه، ویژه بانوان، در تالار وحدت روی صحنه می‌رود. این نمایش- موسیقی توسط گروه نمایشی «شیفتگان دل» به کارگردانی و طراحی حرکت هایده کیشی‌پور و گروه موسیقی آواز ملل به رهبری شهلای میلانی، جمعه ۲۰ خرداد ماه ساعت ۱۴ در تالار وحدت روی صحنه می‌رود.سونیا نظامی (کمانچه)، مرضیه ریوند (پیانو)، سحر صفاری (سازهای کوبه‌ای)، نشاط اکبری (خواننده سوپرانو)، ساحل صالح‌آبادخواست، نسترن صادقی و شقایق پورعراپتی (گروه کر سوپرانو)، لنا کوچری، لیلا مغان و سپیده عین‌افشار (گروه کر آلتو) اعضای گروه موسیقی آواز ملل به رهبری شهلای میلانی هستند.

حسرت مارتین اسکورسیزی برای درگذشت ری لیوتا

کارگردان سرشناس آمریکایی با انتشار مطلبی برای از دست رفتن فرصت همکاری بیشتر با ری لیوتا ابراز تاسف کرد. مارتین اسکورسیزی به تازگی با انتشار مطلبی در «گاردین» ضمن ابراز تاسف از درگذشت ری لیوتا و ادای احترام به یاد این بازیگر، از فرصت‌های از دست رفته نوشت.

اسکورسیزی که با ری لیوتا در فیلم «رفقای خوب» همکاری کرده بود، پس از ارکان این فیلم کلاسیک در سال ۱۹۹۰ گرچه با دیگر بازیگران این فیلم مانند رابرت دنیرو و جو پشی بار دیگر همکاری کرد، اما هرگز فرصتی برای کار دوباره با لیوتا پیدا نکرد. پس از مرگ ناگهانی لیوتا که ماه پیش رخ داد، اسکورسیزی از این فرصت از دست رفته و این که دیگر هرگز با این بازیگر ملاقاتی دست نداده بود، ابراز تاسف کرد.

اسکورسیزی در این مطلب نوشته است: برنامه‌های زیادی داشتیم که دوباره با هم کار کنیم اما زمان‌بندی هیچ‌وقت جور نشد و با پروژه‌ها آنچه باید باشند، نبودند. اکنون از این بابت متأسفم. وقتی بازی ری را در «داستان ازدواج» در نقش وکیل طلاق دیدم – او واقعا در این نقش ترسناک است و دقیقاً به همین دلیل بازمه به نظر می‌رسد – به یادم آمد که چقدر می‌خواستم با او در این مقطع از زندگی‌اش همکاری می‌کردم و جاذبه حضورش را که بسیار با دوران جوانی و بازیگر سرزنده‌ای که ملاقات کرده بودم متفاوت بود بار دیگر محک می‌زدم.

اسکورسیزی در ادامه از حسرتش می‌نویسد و این که کاش می‌شد یک بار دیگر او را می‌دید تا به او بگوید همکاری‌شان چقدر برایش ارزشمند بوده است. وی می‌افزاید: اما شاید این دانست. امیدوارم که دانسته باشد.

اسکورسیزی همچنین از بی‌پایگی لیوتا در زمان فیلمبرداری نوشته و این که وی اندکی پیش از شروع فیلمبرداری یکی از سکانس‌های احساسی فیلم «رفقای خوب» متوجه شد مادرش که مبتلا به سرطان است، در حال مرگ است. اسکورسیزی اصرار کرد که او صحنه را ترک کند تا با مادرش باشد اما بازیگر نپذیرفت و ادامه داد و فیلمبرداری انجام شد و اشک‌هایی که او در این صحنه می‌ریزد، اشک‌های واقعی لیوتا برای مادرش است.

ری لیوتا به صورت غیرمنتظره ماه پیش از دنیا رفت.

اینفوگرافی

